Quelle: http://manuscripta.at/?ID=8957
Copyright: Melk, Benediktinerstift

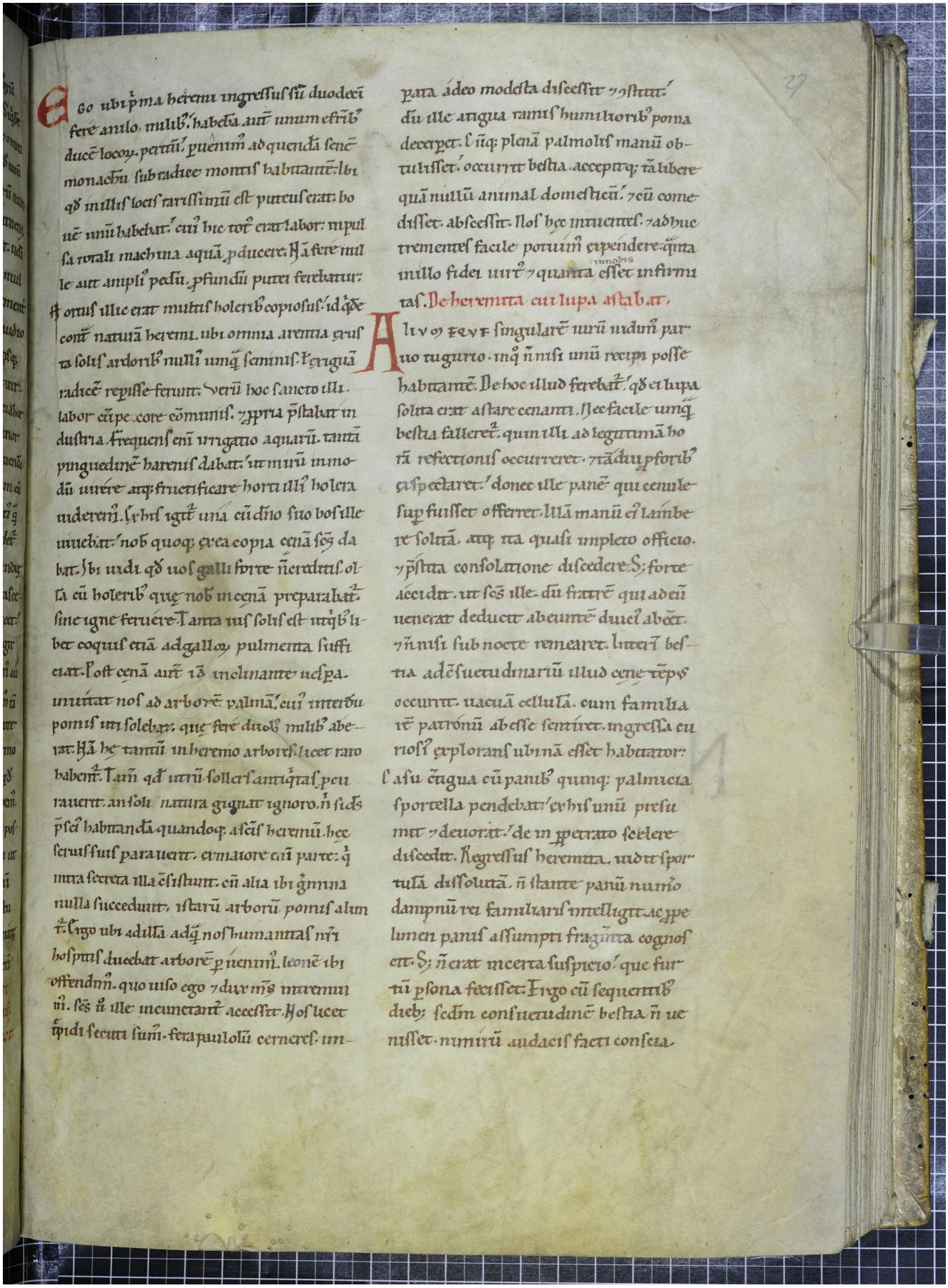

Ego ubi p̄ma heremi ingressus sū duodecī fere annos. mulīb̄. habebā aut̄ unum efrīb̄ ducē locoy. pertū. puenim ad quendā senē monachū sub radice montis habitantē. ibi qđ in illis locis rarissimū est puteus erat. bo nē unū habebat. cui hic tot̄ erat labor. mpul sa rotali machina aquā p̄ducere. Hā fere mil le aut amplī pedū. p̄fundū putei ferebatur. Horus illic erat multis holeribꝫ copiosus. id q̄pe cont̄ naturā heremi. ubi omnia aremia crus ta solis ardoribꝫ nulli umq̄ seminis. vergulā radicē repisse ferunt. Verū hoc sancto illi labor cū pe core cōmunis. ypria p̄stabat in dustria. frequens enī irrigatio aquarū. tamā pinguedinē harenis dabat. ut muris immo dū uirere. atq; fructificare horti illi holera uiderēt. Erbis igit̄ una cū dño suo bos ille uiuebat. nob quoq; erea copia cenā sēs da bat. Ibi uidi qđ uos gallī forte ñ credetis. ol la cū holeribꝫ que nob in cenā preparabat. sine igne feruere. Tanta uis solis est. utq; li ber coquus etiā ad gallos pulmenta suffi ciat. Post cenā aut̄ rā inclinante uespa. mutat nos ad arborē palmā. cui inerāt pomis uti solebat. que fere duob mulīb̄ abe rat. Hā hec tamū in heremo arboris. licet raro habent. Tam qđ utrū sollers antiqtas. pcu rauerit. an sola natura gignat ignoro. ñ sids p̄sci habitandā quandoq; asās heremū. hec seruis suis parauerit. ex maiore cui parte. q̄ intra secreta illa ēsistunt. cū alia ibi gmina nulla succedunt. vstarū arborū pomis alum t. Ergo ubi adulta adq; nos humanitas nr̄i hospitis ducebat arborē p̄uenim. leonē ibi offendim. quo uiso ego ꝫ duo mei intremui mi. sēs ut ille incuerant. accessit. Hos licet ꝑcidi secuti sum. fera pusillū cerneres. im pata adeo modesta discessit. ꝫ stetit. diu ille angua ramis humilioribꝫ poma decerpet. cui q; plenā palmo lis manū ob tulisset. occurrit bestia. acceptq; rā libere quā nullū animal domesticū. ꝫ cū come disset. abscessit. Hos hec intuentes. ꝫ adhuc tremente facile potuim expendere. q̄nta in millo fide uirt̄ ꝫ quanta esset infirmi tas. De heremita cui lupa astabat.

Alius fuit singulare uirū in duin par uo tugurio. inq; ñ nisi unū recipi posse habitantē. De hoc illud ferebat. qđ ei lupa solita erat astare cenanti. Hec facile umq; bestia falleret. quin illi ad legitimā ho rā refectionis occurreret. rādu p̄foribꝫ exspectaret. donec ille panē qui cenule sup fuisset offerret. Illā manū ei lambe re solitā. atq; ita quasi impleto officio. ꝫ p̄stita consolatione discedere. Sꝫ forte accidit. ut sēs ille. dū fratrē qui ad eū uenerat deduceret abeuntē ducē abēt. ꝫ ñ nisi sub nocte remearet. interī bes tia ad̄ suetu dinarīū illud cene tēpus occurrit. uacuā cellulā. cum familia rē patronū abesse sentiret. ingressa cu riosī explorans ubi nā esset habitator. Casu etiam cū panib̄ quinq; palmicta sportella pendebat. ex his unū presu mit ꝫ deuorat. de in ꝑpetrato scelere discedit. Regressus heremita. uidit spor tulā dissolutā. ñ stante panū numo dampnū rei familiaris intelligit. ac ꝑpe lumen panis assumpti fragmēta cognos cit. Sꝫ ñ erat incerta suspicio. que fur tū psona fecisset. Ergo cū sequentib̄ die; scdm consuetudinē bestia ñ ue nisset. nimirū audacis facti conscia.